

BABIČČINA KOUZELNÁ ZAHŘÁDKA

Sandra Dražilová Zlámalová
ilustrovala Marie Koželuhová

bambóok

VĚNOVÁNO VŠEM DĚTEM
A JEJICH KOUZELNÝM
BABIČKÁM A DĚDEČKŮM.

BABIČČINA KOUZELNÁ ZAHŘÁDKA

Sandra Dražilová Zlámalová
ilustrovala Marie Koželuhová

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.

Sandra Dražilová Zlámalová

BABIČČINA KOUZELNÁ ZAHŘÁDKA

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401
www.grada.cz
jako svou 7877. publikaci

Ilustrace Marie Koželuhová
Odpovědná redaktorka Lucie Švecová
Grafická úprava Marie Koželuhová
Sazba a zlom Antonín Plicka
Zpracování obálky Antonín Plicka
Počet stran 88
Vydání 1., 2020

Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a.s.

© Grada Publishing, a.s., 2020
Cover Illustration © Marie Koželuhová, 2020

ISBN 978-80-271-4013-8 (pdf)
ISBN 978-80-271-1704-8 (print)

OBSAH

Předmluva	7
Mrkvínek a Petržílek	9
Čarodějnice Celerína	15
Drak Ředkvičák	23
Silák Brokoličník	31
Bratři Cukulín a Okulín závodí	37
Panenka Kapustinka	45
Hádka Rajčiska a Paprikáše	51
Obr Melounek	57
Květík	63
Uplakaná víla Cibulka	69
Moudrý Česnečík	75
Neposlušní Bramboříčci	81

PŘEDMLUVA

Venku už vonělo léto a od samého rána sluníčko hrálo. Dnes byl poslední den školy, dvojčata Eliška s Jakubem dostanou vysvědčení a pak tradááá na prázdniny. Nemohli se dočkat. Co může být lepšího než prázdniny u babičky a dědy v Žulových horách?

Eliška se oblékla do světle zelených šatiček a její bráška do kraťasů a košile.

„Kubíí, kytky!“ vykřikla Eliška. Málem by z toho nadšení z prázdnin zapomněli doma kytice pro paní učitelku. Mají být velikým poděkováním za její trpělivost.

Ve třídě byl každý slušně oblečený. Když začalo rozdávání vysvědčení, všechny děti byly nervózní, jestli dostanou pěkné známky. Po chvíli se jim ale na tvářích objevily úlevné úsměvy. Paní učitelka byla na své žáčky moc milá, u někoho přimhouřila jedno oko, u jiného obě, ale vždy z toho byla ta lepší známka.

Rozloučili se a hurááá na prázdniny.

MRKVÍNEK A PETRŽÍLEK

„Bléé... jít vytrhávat mrkev, no fuj! Tak takhle jsem si prázdniny nepředstavoval!“ brblal Jakub a vrhal naštvané obličej.

Sotva totiž přijeli s Eliškou za babičkou a dědou do Žulových hor, už pomáhali, poskakovali po záhoncích a hledali ty největší mrkve.

„Hmm, to je otrava,“ pomyslela si Eliška, ale protože měla babičku moc a moc ráda, tak s úsměvem vykročila.

Záhon s mrkvemi byl až nekonečně dlouhý.

„Šup, ať to máme za sebou,“ vyhrkl Kuba a už se hnál, že rychle vytrhá ty u kraje záhonku a bude to. Jenže!

„Jauvajs, kam se to hrneš, ty motovidlo jedno?!“ ozval se legrační hlásek odněkud ze záhonku.

Jakub uskočil, nechtěl na nikoho šlápnout, ale nic a nikoho neviděl. Jen mrkev.

„Hele, koukej,“ špitla Eliška a prstem ukázala na místo, kde Kuba předtím stál.